

Epist. Bl. Pavla k Korintš. II. Kap. I.

7. Neb nechcem más včil fóz mimo jdem videti, nebo uffam, že já za některý čas u más zostanem, dopustily tám.

8. Ale pozostanem w Effezu az do bratřeho dneba.

9. Nebo mý dvere otevřeneji nechá, a zjádne: a protivněkdo gest minot.

10. Ale prindely z nám Tymothenus, pozorujte aby bez strachu byl u más: nebo prácu tám řízená rá, gafò y já.

11. Protože ho fóz nezapočerá: ale sprorodte ho w počagi, aby přissel f' mne: nebo ho očekávám z bratří.

12. A o bratru Apolloni nám oznamujem, že sem ho velmi profyl, aby jistel f nám z bratří: a včesm nebyla růla žebu, aby měl přissel: ale prinde fóz bude mít přibývající čas.

13. Bedlivy budete, stojte w ištěj pochlomecky čině, a poslyliužte.

14. Nech všecky mici mase w lásce bývají.

15. Ale prosím más bratré znáte dům Štefanového a Fortu, nátom, y Albagfum, neb su protostředník, a na poslubování svatym r' seba samých podovali:

16. Albagste y my poddaný bývali taky, y faždému tomu, kte. ry nám pomáha a pracuje s náma.

17. A radujem se o přítomnosti Štefanového a Fortunata, j nátom, y Albagfum, že to, co nám nedostávalo, oni sami doplnili.

18. Nebo pozmili y mu dusu, y mase. Protože poznáváte tyh, kterí su taky.

III. 19. Pozdravují más všecky Cyril w Ázji. Pozdravují más, velmi w Janu Bohu Ábreila, y Priscilla z svým domácím z Brno, řenjim; u kterých y hospodu mám.

20. Pozdravují más všecky bratré. Pozdravujte se vespolek s pořízením svatym.

21. Pozdraveni z své tufu fanlonu písem.

22. Nemilujete fóz fána našího Ježíše Krista, nebo bývá presta.

23. Nemilujete fána našího Ježíše Krista svama.

24. Nemilujete fána našího Ježíše Krista svama.

Epistola

Dm. Pavla k postola

Siorjntskym II.

Kapitola I.

I. Apostol potěnuje Siorjntský, fóz jím ufažuje, že tám nejslobozužen na

protivních mci, 8 II. Díjakouze fráca svého, a umělá upřímnost.

III. Vymluvá se, že nevdele žádlo f' jím neprissel, a že sa to nestalo z

žádnej gobo labfóti: fóz jisti, že on pernou pravdu má svého rož,

slastovana. 1%

I. Pavel k postol Křížta Ježíše své růlu Boží, a Tymothenus bratří

Církev Boží, která ges w Siorjntu zeměcchima svatyma, který su w

všecky Albag.

2. Milost nám, a počag od Boha Otce našího, a fána Ježíše

Křížta.

RÍM.KAT.FÁRSKÝ ÚRAD
CÍFER

O. ad vos.

P. oportund.

Q. vir illus.
+rio.

R. Xianor.

A. Servientes
eis.

B. suo minis
+rio.

C. ut beneficio
et honore
afficiatis.

D. i. accomuni

E. at
F. nos nostri ty d
G. venit si. pro
H. pter božes.

I. qualem ego

J. erga secum
et vos habeo
ut vobis ad.

H. id est XII,
amis

Epist. Bl. Pavla f Korinti. II. řícap. I.

3. Pozebný †, Bůb a otec fána násyho, Ježíš křížta čtverý
gesl otec milosrdenství, a Bůb celebó, potěšení
4. čtverý nás potěšíme v každém zarmutku násém: abysme
mobli y my potěšovati tých, čtverý su v každém nátyšku, kříže to naps
mýnami, čtverý sa napomínáme y my od Boží.
5. Nebo žeato se rozmnožuje potřpení" křížta fána mezi nama:
tač y křížta fána rozmnožuje se potěšení násse.
6. Ale bár sa zarmucudeme za násse napomínani a spasení:
bár sa potěšíme za násse potěšení, bár sa napomínáme za násse,
napomínani a spasení, čtveré priráda sňetení tobotéž trápení, čtveré
y my snášame:
7. Alebž Suffani násle pěnné bojvalo za nás: když náme, že žeato
že učastní potřpení, tač učastní budete y potěšení.*
8. Nebo chceme abyste mědeli bratre o zarmutku násém, čtverý
sa nám stal v dízí, nebo myslí spisobu obtázený fine býli myslí možnosti.
tač že sme zunomali y život myslí.
9. Ale samý v sebe nazdali sme sc o smrti, proto, abysme nedušili
li v seba, ale v Boží, čtverý křížuje mrtvých:
10. Čtverý stolifých nebezpečnost nás vyslobodil, y mytriel: v
čtverého usfáme, že y, gestě na vyslobodi.
11. Když my nám pomáhat budete v modlitbách násyib: aby od
mnichých osob seformalo sa fánu Boží za nás stohu danu, a dobrode
ná čtveré nám učinil
II. 12. Nebo když my nám nepřesne, fromě ty, čtveré sťe čitali, a
poznali. A. usfám že as do fónca poznáte,
že v prostnosti fráca, a v upřímnosti Boží, a ne v mudrosti tělesné
ale v milosti Boží spolu fine býdeleli na této svaté: ale mnostě myslí
budeme pišat nám.
13. Nebo když my nám nepřesne, fromě ty, čtveré sťe čitali, a
poznali. B. usfám že as do fónca poznáte,
y my násse za dnu fána násyho Ježíš křížta.
14. A čtěto důvěrnosti býl sem přivéžen přijti k nám abyste
druhú milost met mobli:
15. A čtěto důvěrnosti býl sem přivéžen přijti k nám abyste
abyste k nám přišel z Maďoriny, a od nás abyste sa doneděl do židov
A. critio.
B. pridom.
C. secund. spir.
beneficii.
D. seu mutatio
et inconsta
E. live silam.
Act. 18. 5.
F. i. Xto.
G. veritas, &
vera promus
dočo facta,
& completere finit.
16. A kříž růž abych, abych přesel měst do Maďoriny, a zase
abych k nám přišel z Maďoriny, a od nás abych sa doneděl do židov
Aneb
Aneb
III. 17. Protož když bych to býl občel cíli labhost sem požíval? aneb
to, čo myslím, podle těla myslím, abych bývalo v mne jest, aneb tělo d?
18. Ale věrný jest Bůb, že rec násia, čtverá býla u nás nebýla na
tom, jest aneb nem.
19. Nebo dýn Boží Ježíš křížtu, čtverý mezi nama kříž
blasování jest, kříž mnia y Zylmána, y Symotka, nebýlo na tom jest
a tělo, ale na tom býlo, jest.
20. Nebo folifol. záslubu Božího bylo v tom jest býlo?: protož
kříž nebo tělo s Bohem k slávě násy.
21. Ale tén, čtverý potvrzuje nás svama v křížtu fánu, a čtverý
pomazal nás Bůb jest:
22. Čtverý také poznámenal nás, a dal závaduň Ducha do frámu
násyib. 23. Ale ja za křížta berem Boha do svého dushi, že když sem nám od
pruští negíssel sem Daleg od Korintu: ne že pamigeme nad svým násu ale že
pomocíci fine rádosti násyib: neb v mni prospíte.

Epist. Bl. Pavla f. Korynt. II. Kap. II. a III.

Kapitola II.

I. Uposl. učazuje, že proto, když jimi nebyl většinou příčina želati, i. II. Žádá, aby tobě cízologynka zase mali na milost: i. III. Učazuje je on z velikého práva, a učiteli rozhlasuje ať fol. býl rozhlasování svého příčina některých mrtvých libeňských mumií. 14.

H. vos contris
trans

I. Alle sem to zaumínil sam v sebe, žežbý zase v zarmutku nepřijel k nám. 2. Nebo žežbý já vás zarmucujem: i. kdo gest kdo mía obvese, luge, fromě té, který já zarmucuje s mía!?

I. ex mea cor
reptioe sa,
libenter pen
poenitentia

3. A to, též písal sem vám, abych, když vám přindem, neměl zarmutek nad zarmutkem, tých všech, kterých bych se měl radovati: když dumcujem v nás všecky, že má rádot vlasta všecky gest.

4. Neb z veliceho zarmutku, a užfoti srdeca písal sem vám, že mniché slgi: ne, abyže sa zarmucovali: ale abyže redeli, jaku lásku pilněgssaq mání vám.

5. Ježbý ze kdo zarmutil mía, nezarmutil mía, ale z stránky, abych neobtajoval vás všecky.

II. 6. Dosti má ten člověk, který taky gest, na tem posírafání, že

L. condonare
rebeatiss

re býrav od mnohač: 7. Tak abyže rádněg naproti tomu odpustili a potessovali

M. sc. dono.

8. To, žežbý cínař z větším zarmutkem nezvával té, který gest taky.

N. vice et au
toritate XII.

9. Pre to proslím vás, abyže potvrdili lásku k nemu:

O. sc. si nobis
vlič cípiat
per desperati

10. A tomu že my molaco odpustili, i. já odpustím: i. neb i

P. astutias.

já co sem odpustil, odpustily sem to, pre vás sem odpustil a ofobě

A. facit trium
phant.

11. Abychme sa neoflamávali od satanássa: nebo známe -

B. ad dei glor.

mýšleni k nebo. 12. Alle když sem byl prisiel do Brodi pre Evangelium Krista.

a dvere mi byly otevrené v fanu,

13. Nemel sem odpocinu v fréq dusi, proto, že sem nenassel

Lyta bratra mého, ale když sem se snyma rozjebral, gissel sem do Ma-

cedóny: 14. A Bohu děkujem, který vzdůky nám vytáhne do ráje v

III. Svatého Jezíssi, a náruž znamosti fréq zvestuje pře vás na fajdom

míste: 15. Nebo smě Krista. Dobrá náruž Bohu mezi tyma, který

spaseny býmá, i. mezi tyma, který zabýnagú:

16. Jedním hýce náruž smě smrti: ale ginsym ná-

ná smě životu. A kdyžto kdo gest, tak spisobný?

17. Nebo negsme jaké množí, který porušagú slovo Boží

ale jaké z upřímnosti, ale jaké z Božia, pred Bohem, v Kristu. a

Kapitola III.

I. Učazuje uposl. že nepotrebuje lidství chvaliti, poněvadž užitek prosto roj blaspomává bo chvali: i. II. že mnoho v větším uchovati fu sluzebnici rovceho Zápora, a Duba, nežly starého Šípiona, i literi: i. III. Učazuje že lidé zástenu gestě magu na frém fraci v čitanu křesm kněžeb, kte- ra zástera v mynu v Kristu. ja odnima.

I. Potinámely zase seba samých chwáliti? aneb cíly potrebujieme: i. že fo některý s pochvalujících listinu k nám, aneb od nás?

Epist. Bl. Pavla k řeckyně II. kap. III a IV.

2. List nás vy ře psaný v ředcích naších, který sa zná, y citá
čerstvěho lidu:
3. Zgávají ře že ře list Krista Pána od nás poslúžený, y pi-
saný ne černidlem ale duchem Božím zároveň: ne na deskačkách famenných
ale na deskačkách telefónických ředca našího.
4. Tále duchové mame ře Krista k Bohu:
5. Ne, že bysme dostatečný byli mysliti volání z seba, gafotó t. Dom. 12. p. 10.
- sami z seba: ale dostatečnost nás sa z Boha gest:
- II. b. Který y spůsobných nás učinil služebníků nového Žápona.
ne z literu d. ale z Duchem: nebo literac zabija f. ale Duch obživuje. D. 1. in littera
7. Ješly je poslubování smrtelné s písmem napsané na deskačkách
famenných, mělo také sláru; takže nemohli Bleďci sámou Chrábelství. E. sola et diu-
na tvář Mojsíjova pre sláru oblyčajga jebo, která sa pomínila: F. est auacio
na rozhodnutí. G. lex vetus.
8. Gafotó ne všecky poslubování Duha v sláve bude?
9. Nebo kdy poslubování zatracená slávné gest: mnóstvo všecky se H. exultit.
rozhodnutí poslubování spravedlnosti v sláve.*
10. Nebo ani oslavene nebylo to, co se gafnilo, kdy se připodobňuje I. si confitit
pre výrovnání sláru ad gloriam Evangelij.
11. Nebo kdy to, co sa pomínilo, ře sláru bylo: mnóstvo všecky to,
co zostane v sláve bude.
12. Tchón který máme takové usfáni, veliký duševnost požíráme:
III. 13. Alene gafotó Mojsíj řadel, záteru na svou tvář, aby nemohli L. Exod. 34. 33.
Bleďci sámou Chrábelství na čelo tváře ja pomínila. M. i exultati
14. Ale zatmavené su smysle jeho. Nebo až do dnešního N. per. xtd. to
dne tates záteru v čítaní starého žápona zostáva, ani sa neod-
trvá (* nebo ře Krista f. sa odnima*) 15. Ale až do dnešního dne, kdy sa cíta řečba Mojsíjova
záteru položená gest na řeče jeho.
16. A když sa obrati k Pánu, odcíme sa záteru O. Ioan. 4. 24.
17. Nebo Pán Duch gest p.: A kde Duch Páne gest, tam y sloboda P. Datq. spiritus
intelligendus
18. Ale my v moci, z odkrytu tváru na sláru Páne Bleďců, Q. Xianici.
v tentéž obraz sa premičiužeme o gafnosti do gafnosti, gafotó od A. id nobis
Ducha Páne. conferente.

Siapitola IV.

- I. Ví, že poninoš Apostolita gest vybörná, a že z rozbljasováním Božím
tolíkym Slovo Boží všecky, kterých Duch řečta nezařepil, sa zgáruje. B. grāda ad id
muus.
II. Je Apostole neupadajú v protipných názvach? Je spomínažijom
darmutkem velika, y včera slára sa zostáva. C. ex negligent.
- I. Proto magičky toto poslubování, nedle čeho milostdělník říme
obsahli, neustávame:
2. Ale odlucujeme se od takých věc baněbliných, když nechceme
být v chýtrosti, ani neporušujeme Slovo Boží, ale v zgávání prav- D. probante
di poručame d seba samých k fajděmu řečdomu lidstvemu pred Bohem. E. judicium
3. Ješly že také zákryte gest Evangelium naše: nad týma
který zahynájú, gest zákryte:
4. Na kterých bude řečta řečtoho záležití myslí nerozvídajcich F. i. diabolus
aby se jím nezařepilo řečto Evangelium slávi ře Krista Pána, který G. princeps
mundi Ioan. 14.
5. Nebo my seba samých nerozklasujeme, ale Ježíš ře Krista T. S. Athan. Ep.
Pána našího: a seba za služebníků našich ře Ježíš ře rozklasuje me.

Epist. Bl. Pavola k řeckým II. Kap. IV. a V.

- H. justit.
I. seu nos illu-
minans reg-
nitio gloria
sua & myst.
terior per
etiam.
L. illuminatio
M. caremus
confilio.
N. patientis.
- O. Psal. 115. 10.
P. confitentes
quod credimus
Q. apud se.
R. a deo sumus
- S. i. indices.
T. excellenter.
- U. ad tempus
durantia.
- X. graue taber-
naculum se
corporis
Y. tabernacula.
- A. Apoc. 16. 15.
B. misericordia.
C. corpore.
- D. ut faciat
nos immortal.
- E. ejus visio
et gaudio.
5. Nebo Bůh gest, který roztáhal aby světlo, smarot se zasypalo, on sám se osprstil v řadách násých k ošivení i poznání slavného Ježíše Krista. Ale máme počkád této v nádobách blížených: aby nás soška byla mocí Boží, a ne s nás.
8. V rovnakých řechách zarmútce trpíme, ale sebe nestýskáme: nedostatek myráme" ale sa neoprištáme:
9. Pre následovanie trpíme, ale sa nezanecháváme: gruužeme sa, ale nezahýnáme:
10. Když mřížení Ježíšovo' na těle svém očekáváme, aby v život Ježíšku zjádral na těle násém.
11. Nebo my vzdychí, který žigeme, na smrt sa vydáváme pro Ježíška: aby v život Ježíšku sa zjádral na násém těle smrtelném.
12. Protož smrt mezi náma patuje, ale život v nás,
13. A když máme toho těžkého ducha vstí, jato písano gest:
Viděl sem, že to sem mluví: v my věříme, že to v mluvíme:
14. Věděj, že těžký žigem je říký Ježíška, v nás se Ježíška slíbil a postavil svama.*
15. Nebo vzdychí moci od Boha bývají pro nás: aby milost boží, správa mnichů v poděkování se rozhořčovala k slávě Boží.
16. Pro to neuštíváme: ale akolické těžký, který z věku gest, člověk nás sa porušíuje: těžký vzdychí, který z inuť gest obnovu, že sa, z dne na den.
III. 17. Nebo to, co za toho časného, a laběho zarmútka na nás vzdychí, nad obýcím v výslovo t. věčního slámi rábu na nás vzdychí.
18. Když my neblejdíme, na ty řeči které sa vzdává, ale které sa nemírá. Nebo ty které sa vzdává, časné ſu: ale které sa nemírá, slápitola V.
- I. Zaprost neprestává připomínati budoucího života slámu, když ufažuje, že němu dlebá zápostole. I. II. Je on smíra žádá Kristu Pánu následků lidu slobodní ne lidom se libit. abž sa správe nebo vzdychí k Bohem frízili. III. Za je na místě Krista p. poselství pojíra, aby fab:
- I. Nebo výme, že buděj nás dům zemský přibýtu toho rozboroně, že registrování od Boha máme, dům ne ruku udelaný, ale věčný v slávě Boží. Nebo v tom v vzdycháme, k přibýtu násčmu, který gest z Neba, zadávají, aby jsme sa obléhli:
2. Budeme-li vzdych obléteny, nenádemely sa nazý.
3. Když budeme-li vzdych obléteny, nenádemely sa nazý.
4. Nebo v my, který sme v tomto slámu vzdycháme obtájeny: proto, že nechceme vrlečeny být, ale přišli jsme, aby sa zatopilo to, co smrtelného gest, od života.
5. Ale těžký, který nás spráobil k tomu samému, Bůh gest, který nám dal zádaručku ducha svatého.
6. Protož vzdychí, když smíly, když výme, že dosud sme v těle od fána prespolní sme:
7. Nebo správe výmu chodíme a ne správe podobu.)
8. Ale když smíly, v dobrú vělu máme rádný od těla prespolní byti, a přijmout byti u fána.

Epist. Bl. Pavla ē Hieronim. II. Kap. V. a VI.

- II. 9. A proto usylujieme se, bár neprítomny, bár prítomny, aby
me se ġem u libili.
10. Nebo my všecjí učazat sa možime pred očilmi Krista. ^{F. Rom. 14. 10.}
aby priniesel jednotajší vlastné štúti tela srebro. gáto fdo činil ^{G. acta.}
11. Protož fdiž rojme ſtúci Páne lidom rádu dánáme, ale Bohu
sme zjáreny. A iſtam, že v r. vlastných svědomách zjáreny sme my.
12. Nebo káme je záse nám, ale přání nám dánáme abyste ^{H. noctis cia.}
je chválili, za nás. žebyste myvali k tým, který ſa zemněstrne i chválá, ^{I. exterius}
a ne v řezi.
13. Nebo bár z rozumu sme rojili, Bohu sme rojili, bár rozumny
sme, nám sme rozumny.
14. Nebo láſka Krista. náti nás: fdiž za to máme, že fdiž je,
den zamstekých žemrel, tébdy všecjí žemrel:
15. A za všecjí žemrel všestus: aby, v tý, který žigú, žuž ſebe
nežili, ale temu, který žemrel za nýc, a z mrtvých vstal.
16. Protož my ſtoboto žadného neznáme podle tela. Ktfol. pozná
li ſme podle tela Krista Pána: ale včil žuž neznáme.
17. Protož gesty gáte nové Ámocni v Kristu: ſtaré vči žuž po M. Maj. 43. 10.
mínu: "He učineno gest všicte nové." ^{Apor. 21. 5.}
18. Ale všicte z doba, který ſe ſmieril ſvama ſrize Krista: a dal N. pradiuanda
nam poſlubování ſmieraná toho". ^{L. in habentes in Conſciencia unde glorient.}
19. Nebo Bůb ſyc byl v Kristu, fdiž ſmieril z ſebu ſvet, fdiž gym
nepočtal za hřich ſvé, a položil na nás vlovo ſmieraná.
- III. 20. Protož na místě Krista f. poselství výtonáváme, jakoby Bůb O. vše XI.
vás napominal ſrize nás. A tak proſyme na místě Krista, ſmerte ſe
z Bohem. Nebo toho, který hřichu nepoznal Bůb učiml' obet za nás hřib. <sup>P. boſtia pro
zeato.</sup>
21. Nebo toho, který hřichu nepoznal Bůb učiml' obet za nás hřib. <sup>D. iusti cord.
Deo per ipsos</sup>
- abyſme my mohli učineny bit ſpravedlnost Boží a ſrize Krista.
- I. Epif. Hieronimus ſe napomína žeby přijati milost nezanedbávali, fdiž uči.
gáto ſe spravovan magu, a Bohu ſeba za ſtusených preufázati, 1. II.
- že on ſlobodně, ale z ſrdeca, v z láſi miuru. II. III. Je všecjí Krista.
- ne narovat ſe magu tovaruſtrne obnuzlístne manželſtrne z Nevěrnyma. R. gruie coo.
perantes, ſi. ſco.
- I. A fdiž promabáme r. f. napomíname, žebyſte na dármo milosti Boží. ^{T. Dom. 1. Quad.}
- neprihýmali. ^{S. Maj. 49. 8.}
2. Nebo pomýda: Za čas řezačného výſlova ſem teba, a za S. Cor. 10. 32.
- dnia ſpasená ſpomožel ſem tebe. Ne včil čas řezačny, He včil one
ſpasená. ^{3. Zadnemu: nedávagme žadného potorſená, aby ſa nepoča T. 1. Cor. 10. 32.}
- nala ſlužba nasa.
4. ale v všecjích včiach f preufazujíme ſeba ſamých, gátoſto. ^{T. De plu. Martij}
- za ſlužebníkům Božích. v mnohých trpežníroſti, v zarmutkach, v ne, U. 1. Cor. 4. 1.
- dostatkach, v uzkostech,
5. v ranach, v temnicach, v neſvornostech, v prácach, v
- bedlivostech, v piastoch,
6. v ciftote, v umení, v ſlubem-očekávaní, v labodnosti
- v duchu ſvatém, v láſe ne vymýlenéj.
7. v ſlovu pravdivém, a v moc Boží, ſrize oděni ſprave, A. veraci.
- dunosti od pravce, a levcé ſtrani; B. opera.
8. ſrize ſprávu, v potupu ſrize zlé a dobré meno: gáto gro D. ignominia.
- ditelé, a prandomluny, gáto tý, který ſu neznámy, a poznany:

Epistola ad Korintios II. Kap. VI. a VII.

9. Častočto umrajíci, i ble živi sme: častočto potrestáni, a neumrtvený.
 10. Častočto smutní, ale vzdychí radujíci se: často chudobní, ale mnohých obdarujíci: častočto nici nemajíci, a jen sice v ma-
 ňem vladoucí: *

II. 11. Vsta násce oterrené sú k rám. o hriňnisti, fréco násce rozsyprené, a
 12. Nechť kápte sebe pre nás: ale stříkáte sebe v črevači svého
 13. Ale jednatú magici odpalu, častočto synom poniďam:
 rozsypnute sa v my.
 III. 14. Metabně, jámo i nevěrnýma. Nebo časy má učastek spravedlnost i nepravost? Aneb časy má towarzystvo i světlo i
 tmarostama?
 15. A časy má prirovnání Kristus i Sáblem? Aneb času má
 času věrný i nevěrný?
 16. A času má společnost kostel Boží, i modlana?! Nebo
 my ste kostel Boha zivého, častočto Bůb poniďá: m. ře, prebyvat bude-
 dem v nich, a chodit budem mezi nimi, i budem jítme po Bohu, a
 ony mne budou za lid.
 17. Pre to myndite i prostředa ježiš, a oddelite sa od nich,
 poniďa fan, a nečistečo se nedotykáte:
 18. A já vás zas příjemem, i a budem rám za otca a
 my mne budete za synů, i za dceri, poniďa fan nesmohau.

Kapitola VII

I. Vposl. učazuge, když Korintští poslani církev potěšuje, folifú radost
 i ježich poslání rozal. II. Količi dobrotu jsem přinejel zarmu-
 tef, etery i frébo lístu byli přigali. 13.
 1. Fratři, když toto máme zaslíbení naš-milégs, očistili-
 me se od čárdęg poslání tělesné, i duševné, vykonanagi-
 cij posvícení násce v strachu Božím.
 2. Mylyste nás. Než žádnebo sme neobrázili, žádnebo sme
 nepodiveli, žádnebo sme neosklamali.
 3. Neponídam i potupe náslej. Nebo sme predponedeli, že ste
 v fréčach násich, aby sme spolu žemeli, i spolu živí byli.
 4. Nechte dříftati mám o vás, velikú pochvalu mám i vás,
 naplněn sem potěšením, rozhognětem se radostí v čárdém zarmut-
 fu násči. Nebo, i když sme byli přišli do Macedonij, žádnebo odpo-
 činku někdo tělo násce, ale rosligají i zarmuteli trpeli sme: věnu-
 bož mniutry straž.
 5. Ale etery potěšuje posláních, tén potěšil nás Bůb, když přišel
 dýti, a netolito při přichodě, ale i s potěšením i etery se
 potěšil mezi náma, když rozprával nám vásu žádost, vás plac-
 waslu pečlivost o mne, takže sem se všecky radoval.
 6. Nebo ačkol-sem vás zarmutil v lístě, není mi lito: bárby
 mi bylo lito, vidiš, že tén líst (ačkol na frakly čas!) zarmutil:
 7. ale vasil se radujem: ne proto, že ste sa zarmutili, ale že-
 ste sa zarmutili i poslání. Nebo ste sa zarmutili wedle Boha, žeboj-
 = te v žádnej noci jsoš nesnášali pře nás.

E. spiritualib
divitjib

F. libere &
plene insti-
tuendos

G. charitate

I. gracie com-
munio.

L. 1. Cor. 3. 16.
17. & 6. 19.

M. Leo. 26. 12.

N. 1. Thes. 5. 11.

O. Jerem. 31. 9.

P. ut parati
limus robis
in mori &
vivere.

Q. maxima

R. breve tpus.

Epist. Bl. Pavola k Korinti. II. Škap. VII a VIII.

10. Nebo tedy zarmutek wedle Božího gesta, počáni s prasením trvále činí: ale světský zarmutek smrtelníkem.
11. Nebudu to samé, že ste sa wedle Božího zarmutku folklí v mém pečlivosti: bá obdivujeni dle bá rozbíjení proti hřebu, bá strach, bá žádost bá horlivost bá pominutu hřeba. V rozechvěch rossal týctové církve preufázali ste seba, že ste sa neposílenili štěstem.
12. Leboj aefol. sem vám písal: ne pre toho, tedy učimil tedy duši činí pre toho, tedy, gú týpel: ale písal sem, aby se zjednala plnost.
- II. 13. pred Bohem: protsime sa potěšili. A v potěšení násém jsem všecky smí sa radovati nad radostí Lítia, nebo sa občerstvila dusia jeho, nad nás rozechvěly.
14. A jeho jem sa co chvalil pred ním o nás, nejsem zahájen: ale jako rozechvěl všechny milovili smí v, pravde vám, tak v pochvala = nás, která byla pred Týtem, pravda sa stala.
15. V exortaci i jeho láska nečeských sú vám obrázené: foří spomína na poslušnost mezi vásma rozechvějma: jako z bogáčství, a z strašlivem přijali ste ho.
16. Radujem se, že v rozechvěch všechny učiní mám na nás.

Škapitola VIII.

- I. Apost. Korintských napomína aby almužní udělování, jak pochvalu Ma-
cedonských, tak také spisla dem křížta Pána, I. II. Napomína, aby to co
gú dary byli zaslání vykonati, aby to vše za možnost jedneboží
debo udělili: III. Týž sloužebnici pochvaluje kterého pohled, aby
gú zjrali. 16.
1. Uteklám vám darování, bratře, milost Boží; která gesta dana - L ad faciendo
řeřešanom v Macedonii. clēmōtū ad
patientiū &c.
2. Je za mnohé říšení zarmutku božnost radosti ony meli;
a preveliká hudoba jejich, rozmnožila se na bobatství upřímnosti
jejich: 3. Nebo včle mognosti říkádce trvi qm mydáním, v myse mož. facultat.
nóti. 4. Dobrovolný udělitelé byli, který, N. opes.
4. Z velikým ponífaním proslí nás, aby sme vzdali almužní P.O. largitorio
a učastel posluži. 5. která byla na firatcích. P. eleemosynā
5. A ne tolifo. jak sme se nadali, ale seba samých dali ponáq. R. auxil.
pro Pánu, potom nam říze vůlu Boží; Q. habito. R. lolum.
6. Takže sme prosili Lítia aby jafolijo pocí, tak v dofonal
mezi vásma také milost tutto a almužnú.
7. Ale jako v rozechvěch všechny se rozhogniujete v růji, v
ruci, v umění, v růždější plnosti, náto v růžce vám, tak
v této milosti se rozhogniujete.
8. Neponídam jafolijo rozkazující: ale říze qm říkádce. pet. S. Macedoni.
- livost v růžci také lástí upřímnost dobrú říšení a potvrdit chrem. T. in sancta ele
9. Nebo znáte milost Pána náslyšte křížce křížta, že pre nás. S. Paulini Ep.
- hudobný zostal, foří byl bobatý, aby s jebo chudobi vý bobatý
mohl zostat.
10. A rádu v této věci dánám: nebo toto vám užitčno
je, který ne tolifo cimiti, ale v vůli v tomu davalí ste, od predešlé,
v rohu: 11. Protož vše v říkam to vykonajte, aby jafolijo gest botom.
- X. bare
- Y. sc. prompte
liberali animo
bare.

Epist. Bl. Pavla k Korintš. II. Kap. VIII. a IX.

Z. volenda.

umíjel vůli wascę, tak bývá řečené rozhodnutí s tím, co možete.
12. Nebo gely vůla bohová gest: podle toho, co má, rozačná ge-
ne podle toho tebo nemá.

A. volumus.
B. relaxatio.

13. Nechceme aby činnosti měli polabieni, a my zarmúcení,
ale z rovnosti.

C. collegit.
D. plus hact.
E. minus hact.
F. s. Luca 20.
G. meam

14. Nech za času tohoto wasa božnosti doplnuje: aby v Čech
božnost wascę chudobě bylo doplnění, žeby byvala rovnost, jak
psano gest.

A. de Manna.
B. Exod. 16. 18.
C. collegit.
D. plus hact.
E. minus hact.
F. s. Luca 20.
G. meam

15. Lidé mnoho zebral, nicé neměl, a kdo malíkò zebrał
ménecę neměl.

H. Scripto vel
prædicto

16. A dělujem řeči Bohu, který dal tu též pilnost za nás do
srdeca Lítového.

I. prompta.

17. Nech napomínaní mé sycé přigal: ale lidé by byli starostli,
nečinni, z moci vůli gissel s nám.

L. copia pucto božnosti / pterní poslubu ġeme.

18. Pošali sme také s ním bratra našeho, který má chvalu
v Evangelium po svatých Čtvrťach:

M. Rom. 12. 17.

19. A netolikò to, ale v myšlení gest od Čertova za tovaryšia
putování našeho, s této milosti almuzen, který my poslubu ġeme
je chvalé Boží, a s narizenecę vůli našej:

N. in conspectu.

20. Lidé se vzdávají toho, žeby nás někdo nehnal v též
poslubu ġeme.

O. elemosynae.

21. Nebo zaopatrugeme dobré věci, netolikò pred Bohem, ale jí
pred lidma.

P. hyperflus.

22. A pošali sme s ním, v bratra našeho, kterého sme říkali
v množib věcích, že často gest pilnij: ale většinu pilnější buď
pred množí uffámi níz o rea,

Q. diens.

23. Bar za říta, který gest tovaryš můž, a mezi náma po-
močí, bar za říb, který s bratrem našim, a řípositole Čertoviny, za-
plánu říjsta řána.

R. sc. Corinthi

24. Protož uřazani, které má lásku wasa, v náš chvalu

S. bonis exem-

plum.

25. Nech o almužnějši pterá se zbrána na svatých, na dármo gest, aby je
také pošali.

T. reddat in a-

nue.

26. Nebo znám bohovu vůlu wasu: za to chvalim sa s nás
u Macedónsří: e. Nebo i. Lubava řečená gest od predešlého řoku

V. re. seu ne-

gotio.

27. Váš dobrý případ zvídil s tomu množib.

X. beneficen-

ti.

28. A pošal sem s nám bratrů, aby to, čím sa chvalime s nás
nebjivalo marně, s této strane almuzen: aby je: gafó sem pověděl
bohovu bonali:

F. s. Laurentij

29. Žeby jsme se nězabánili, řeči příslu Macedónsří sem ná
a nenašli by nás bohových: aby jsme nepověděli, řeči s této věci

II. ūdelexia.

30. Protož potrebu se my vidielo proslti nás bratre, aby
predešli s nám, a přibohovili zašlbenu Dobrovolnost, s této

abu bohová byla, tak gafó Dobrovolnost, ne gafozto s tajnosti

III. 31. Ače toto poruďám: řeči řípou rozsýrá, řípou v záti bude:

Epistola ad Corinthus II. cap. IX. a X.

a fdo rozhyná řečne z větou a zat bude.

7. Vedenkazov z nech dává jaké zaumínil v řeči svém, ne
v jarmuštu, aneb s potrebi: a. nebo vespelého dáraca miluže
Bub. 8. Ale mocny gest, Bub fázivu milost rozhogni v nás: abis B. spirituale
te v vescifich věcích rozjedky fázivu dostatčnost magice, rozhogno
vat se mobili s fazdému skutečnemu dobrému.

9. Jakto psano, gest: c. Rozdělit, a dal chudobným: spravo C. Psal. III. 9.

elnost jebo zastava na věky věku.

10. Ale ten, který dává semeno rozhynajicimu, v bleba
dávat bude s čidlu, a bude rozninozovat semeno naše, v prispory
vat bude zrostlini obila spravedlnosti masleg: *

III. 11. Libete v vescifich věcích oboraceny řečnost meli s
fazdeč u prijnosti a která sa šíře nás obetujc, aby se dekoralo D. sinceritatem.
fanu Bohu,

12. Nebo poslubovani této povinnosti, netoliko doplnuje
ty věci, které se nedostávají fratrem, ale v rozmnožuje se přec E. ad sustentandum
mnose poděkování v P. Bohu,

13. Šíře skuseni poslubování tohoto fdu ony Boha chvala
v posluchnosti reiznania našího v Evangelium Krista Jana, v
sprostnosti rozmíravania s ním, v vescifem.

14. a v svých prospacích modla se za nás, fdu nás žadají pře v
mystenu milost Boží, která gest v nás.

15. Bud řánu Bohu poděkování z nemíru něho danu jebo. A. data vobis
grēa.

Šípatola X.

I. Počíná se slavná Nymluva Dr. Šap. Pavla za svého apostolského prototypa řečen
ním apostolem. Nymarruje své mor, a rovnaložené za Krista P.
práce, 2. II. Šíří sebe, že, fdu bo potvrdí a oponízeného
rozklasifikuj, žeby užitel jebo rozhlasování překabali. 12.

1. V já sam Pavel prosím nás Šíře kibot a potoru Krista řána,
který říce potorný sem mezi náma fdu sem příjemný, ale nepříjemný. B. i. pravens
v nás diffam.

2. V prosym nás, žebych nesmíl příjemný říct to dřípani,
šířením sa za to držím, že sem smíl na, některých, který sa domní
vají, že byne gálozo, podle těla chodili C. humano mor.

3. Nebo v těle chodíc ne podle těla bojujeme. d. D. dei virtute.

4. Nebo zdroža bojananá našího není tělesná, ale moc Boží e. i. adversarius.

abyjsme stajli obrati protivníkům: fdu rádi gejib fazyme.

5. V fazdu výsokostí: která se ponejšije naproti umění Boží f. superbiem.

6. V fdu na botové mame abyjsme sa spomstili nad fazdym g. in remedium
naposlušenstvím, fdu výplněna bude nasa poslušnost. a me praescrips.

7. Jesly fdo dřípa o sebe, že gest on Krista P., nech toto zase
mysli v sebe, že jakto on gest Krista P. tak v nás smí Krista P.

8. Nebo, akkol molač reječ sa chrálit budem z moci našej,
šteri nám dal řán s dobrému příkladu, a ne s zlému násemu:
nezabáňbim se.

9. Ale abyjs se za to nemýral, jakobich nás strássyti chtěl
šíře listi:

10. nebo listi říce, ponídagů některý hřápké su, a mocné: ale H. align.

Spis. Bl. Famla f. Horivnse-II. Skap. X. a XI.

prjtomnost telesna gest mola, y rec potupna:

11. Nech toto magly ten, který gest taky, že gafy sme v reci sva
lisi neprjtomny, taky sme y prjtomny v skutku.

12. Nebo nesmijme prijssonati se aneb prirovnanati seba
nektzym, který seba samych chvala: ale ony nam nás samych pri-
merávajú a prirovnanajú nás samych nám.²

13. U my sa chvalit nad myru nebude more, ale podle misti-
pravidla, kteru nám regninal Bůb, myru, aby sme dosáhnut me-
li až k vám.

14. Nebo ne gafobýsme nemohli dosáhnut k vám, nad myru
chvalime se "nebo až k vám dostali sme v Evangelium Krista".

15. Který se nechvalime nad myru v ginstykh práciach: ale
dúsfani magy, když myra massa rodi bude, že sa velebit budeme-
meži vama wedle pravidla a náslyho k bohyni.³

16. V na tých mistach, které su dalek od nás, aby sme obklasional
Evangelium, ne sŕze curi pravidlo v tých veciach, které su ho-
tové, aby sme sa chvalil.

17. Ale kdo sa chvali, nech sa v ľánu chvali.

18. Nebo ne ten, kdo seba samého chvali, ten gest skusenij:
ale foto Bůb chvali.

Skapitola XI.

1. Vipostl. ufažuje verejne sice címet, práce, a potrpení, # II. Ufažuje, že
vojed on má návratat sejti, nežly tym Palestijnim - Apostolom, sice
sve zjisti sledajú. # III. Ufažuje pochvali sice, y protivne veci ktoré
potrepel, když vaju Krista ľánu rozblasional.

I. O fôybyste snášali nelo malito nemudrošti meg, ale y sna,
nákte mya: 2. Nebo nás milujem, z Božím milorádym. Nech sem nás žať,
aby bil jednému mužovi za ľánu k čistu oddati Kristu ľánu *
3. Ale se božim, žeby gaf bad zvedel ľánu z svou chýtrostiu
tak sa neporušovali smysle d. vasse a nemypadli z upriimnosti pteré
gest v Kristu ľánu e.

4. Nech gesly ten, který pričírá k vám, o ginstem. Kristu vám
rozblasional, o pterém sice my nereblasionali, aneb ginstyho duba pri-
gjmáte pterého je, ne prijali: aneb ginsté Evangelium, pteré ste od
nás nerazali: teda dobre byste trpeli.

5. Nebo za to mám, že sem mi meneg nečinil od velikych vpos-
tolu. 6. Nech akol. sem nezberely v veci, ale ne v umení: a v v.
Nestych veciach zjavili sice sa vám.

7. Anec čili sem zberely, když sem seba samého ponizil, aby sme sa
vy poagisovali: čili nadarmo sem vám Evangelium Boží rozbla-
sal. 8. Ginsté Čísmi sem obliupil, když sem od nich vzal almužnu k
službe nasic.

9. A když sem byl u nás, a bylych potrebnij, žadného sem ne-
obtázovali: nech to, čebo mi nedostávalo doplnili bratři, pterý pris-
li z Maedónij: y v mscich veciach, bez tažobi vasséh sem seba
držal mezi vama y držat budem.

10. Franta Krista f. gest v mne h. toto pochvaleni nezmarnil
pri mne v Krájinach ubagskych.

I. o.d. auomo
Dantes nos
noftni vrah
L. Ep. 4. 7.

M. ultra qm
par op.
N. predicando
C. mensura
P. abundantior

F. Pro Virg. non
Mar.
Q. Fer. 9. 23.
1. Cor. 1. 31.

A. Deletia
vestra.
B. Spona.
C. Gen. 3. 4.
D. mentio &
E. in XII. msi.
F. meliorum

G. apud Deu.

H. o.d. vere diu
I. peribit
L. in qua est Corintius.

Epist. Bl. Pavla ē Korintijšt. II. řád. XI.

11. Prečo je nás nemilujem? *Hic m.*
12. A co činím, a činit budem pozatím abych odhalil příčinu M. postou.
tým, který bledoucí příčinu, aby v tom, vícem sa chválá, naší
li sa, jako v mý?
13. Ale tato mysl falešný apostole, sú dělnici podvodu, který
seba přemění už na apoštola Krista Jana.
14. A neni divno: nebo v této situaci přemění se na čin
jela světlosti.
15. Protož nemá to vlastná věc, když sa v služebnici Jebo přemě
niuž Jakob byl služebnici spravedlnosti, který falešný budou mít po
dě slunce světlo.
16. Zastav pořídám si záhy mňa někdo nemil za nemudrabo
jináceg Jakobu nemudrabo přimíte mňa, abych sa v já někdo ma
lyko pochvalil.)
17. To, co milujem, nemilujem wedle Boha ale Jakob v nemudr
osti, v straně této chváli.
18. Poněvadž mnozí sa chválí wedle těla a v já sa chválit
budem.
19. Nebo rádi snášat nemudrých: fidiš stc samy mudrý.
20. Nebo snášat toho, když máš kdo do služby Darva, když máš R. vestra.
kdo zemří a když máš kdo bere; když máš kdo posluje, když máš S. munera.
21. Podle správnosti pořídám, Jakobysme my slabí byli v
této věci. V čem kdo sní: v nemudrosti milujem.) Smíjí v já:
III.
22. Židé su, v já: Izrahelští su, v já: Semeno Abrahána
ne su, v já: já: Oslužebnici Krista Jana su (Jakob nemudrý pořídám:)
23. Oslužebnici Krista Jana su (Jakob nemudrý pořídám:)
míceg já: v práciach mnichů, v teomniach častotí, v ra
nách rojstie spusťou, pri finanči častotrát.
24. Do židov pětfrát, slyšíš rani bez jedněj, sem dostal T. ne sc. excedere
rent numeri
Mír qm lego
Deut. 25. v. 3.
25. Tryfrat sem metlama slabany byl, jednuc sem fame
norany byl, a tryfrat na mori sem se topil, v. Dñe v noci na hru U. Act. 16. 22.
- botofsi morileg sem byl.
26. na cestách častotrát, v nebezpečenstvích protokoch X. Act. 14. 18.
- v nebezpečenstvích mezi loti, v nebezpečenstvích od svého po
folena a v nebezpečenstvích mezi Robanu v nebezpečenstvích v A. syr. cognac
Měste, v nebezpečenstvích na pusti v nebezpečenstvích na mori, mea, sc. iude
v nebezpečenstvích mezi falešnyma bratří.
27. v práci, a v bydě, v mnichů bedlivostech, v bláde, a
v žigni, v mnichů pustech, v zimě, v nabote:
28. Mimo tyh věc, které su zemří, uslyšování mé kř
božnosti, pečlivost na všecky kříži.
29. Kdo gest nemocny a gabych nebyl svým nemocny? A. dolet leu at.
kdo sa poborhuje, a já bych sa nepralil.
30. Mamly sa chválit tyh věc: které su s frčkostí meg,
chválit sa budem.
31. Hic, a Otec Jana nás bylo Ježíš Krista, který gest pož
hnán na všecky m, že nelžem.
32. V Damasku mládár lidu Areáli, krála, opatrowal B. Act. 9. 24.
Město Damasku a by mňa ulapil:
33. ale vás očnem v kosti spustěn sem prez mür, a tak
sem uslet ruky Jebo.

N. gratio euan
gelizante.

O. more divino
P. materna

Q. de carnis no
bilite

f. Dom. Sexag.

vestra.

S. munera.

T. ne sc. excedere
rent numeri
Mír qm lego
Deut. 25. v. 3.

U. Act. 16. 22.

X. Act. 14. 18.

Y. Act. 24. 41.

Z. syr. hinc na
viro in mari

A. syr. cognac
mea, sc. iude
is.

Epist. Bl. Pavla k. Korintišk. II. Kap. XII.

Capitola XII.

I. Apoſt. rozprává o Božím videniu, ktoré sa mu stalo pred štvrtinou roka, a o Bodlaciu klesném ktorý sa my dal. I. II. Vrázuge, že boli prinutili aby sa dočakal, ponervaj od tých rúdneq by sa miel chválit, ktorý od neho prijali dobrodená. III. Odpor Davva k nájazdu, že súze Žiata peníze zbral, IV. Odváda odemša tých nefrornost, a od jiných neprávost. 20.

C. alioqui.

I. Mámy sa chváliti: nem je potrebné, ale prindem ē ménim, a žgavym nectam fáme.

D. Ergo dicitur.

vulg. 43. ut cíly w tele sú v rópe, cíly v rúni stela novim, Brub. m., že taky mytria n se v rópe
vra in sua combitl ar do trezho Neba.
verf. Tit. 2.
audiit sed de alia si intel rejm, Brub. m.
ligend. Vide E. gionol.

F. Empyrew. v.

G. Sá. Prae iusta nebudem frome z frigmanemocami.
H. Bilia. impoſt. ep. I. abſtineo.

L. tentatio bodlác stela mého, ángel satanášsūr, aby mňa políčoval.
M. pudore affi. cit.

N. propter illud commandum.

O. Xti virtus. Fidus sem nemocni, tedy sem mocni.

P. primus et p̄m caput. ex me

R. Salutem vobis vám tázat. Nebo nebledám to, co mňa gest, ale mňa. Nebo ani nemáju synové rodicom počladi pládati, ale rodite sýnom.

A. sc. oá mea

I. Znamená sa rovnakého Apoſtola ťali mezi mňama w fázdej trpezlivosti, w dianoč, y w zárazach, y w moci Božej.

II. 11. Véinen sem nemocni, my ſte mňa k tomu prinutili. Nebo ja od mňa miel sem sa chváliti: neb sem mi menší nebyl od tých, ktorí ſu na ľahký prednejší Apoſtole: akol. mič nejsom: z

III. 12. Znamená sa rovnakého Apoſtola ťali mezi mňama w podvodnij, spodvodnij sem mňa chýtil.

IV. 13. Zdálo ſtrže nekterého s tých, ktorí ſem k vám poslal oľ mal ſem řešiť ſem Žiata, a poslal ſom ſním bratra, Zdálo ſi Žiatus mňa oplamal: cíly ģednafym Duhem ſme nechodiť: cíly ģednafym ſlapdžami ſme neopracovali.

Epist. Bl. Pavla k Horontz. II. Kap. XIII.

19. Neboj se se domnouval, že se mi myslíme pred náma? s řečem v křtu říknu mluvime: ale to všecko rád milostí pre náš dobrý příklad.

20. Neboj se božím, žebych císnad fóří k nám prindem nenassel nařík, jakých bych nechtěl: i já sa nenassel od nás býtěho rý
nechcete: žeby, císnad svádi, zárytí, hřeckosti, nesvornosti, utr.
hání, posceptaní, nadímaní, rozbroje nebyvali mezi náma:

21. že bych zále, fóří k nám prindem, neponyžil mňa Bůb u nás:
a neplatal: nád mnohem střich, který predtym zbrusili, a po
řádu netinili z nečistoti, a z fiktivní, i z nestydatosti, kterú byli
páhali.

Kapitola XIII.

I. Díkost. pobouzuge zatvrđil jin, aby gíeb k holánu privaloří řeby sa ne,
prinuoval fóří k nám prindem oště gíeb trestati, i II. kterebo
moc, a danú sebe od křísta. mocnost pravodíce by mělo na sebe
samých uznarat, 3. III. křízová napomnání, a pozdravení.

I. Ale quíz toto po, tretý obec k nám přijít: aby nustáčs droub
nebo trůz, kálo fazde slovo.

2. Fredopovedel jem, i predponjdám, jako přistomí, a ročí ne
přistomí, tym, který predtym zbrusili i mscetym činí, že fóří prindem
zase, neodpuští nám.

II. 3. Zdáliz slusíti chete toho, který slyze mňa mluví křísta.

4. Neb ačkol. utřízování gest z nemoci: ale žije z moci Bo
ži. Nebo, i my sme moly v nem: ale ženy budeme s ným z moci Boží.

5. Ale seba samých probužte. gesty se v roji: samy seba sly,

sižte. Zdáliz nepoznáváte seba samých, že křízus Ježíš gest mezi náma
fromě císnad je odvřený.

6. Ale dřífám, že poznávat budete, že my nejsme od Boha od
vřízeny, 7. a prošíme Boha abyste ní zlého netinili, ne abyste seba
sofonály, utřízovali ale abyste vý to, co dobrého gest činili: a

my jako odvřený abysme byvali.

8. Nebo ní nemožeme naproti pravodíce, ale k pomoci pravodíce.

9. Neb se radujeme, že sime ní moly, ale vý se slyší. Za to

i modlíme se, abyste k sofonalosti přišli.

10. Proto toto neci nepřistomí písem, abych přistomí tisíč.

11. Proti neci nenačládal, nede' moc, kterú ní dal řán k dobrému
příkladu, a ne k stazení.

III. 11. Napořed, bratře, k radužte se, sofonály budíte, napo
mýnážte sa nespolek. jednako myslíte, potog mynážte, a Bůb po, N. invicem
ja, i milování bude náma.

12. Pozdravužte se nespolek v polibení svatem. Pozdravu
jú náš mscetym svaty.

13. Milost řána nashho Ježíše křísta, a lásky Boží, i
udělení Duha svatého neb byvalá
i náma mscetym Amen. *

B. ut Laverus
Pater &
vindex.
C. graci ira
D. fastg & tumo
res.
E. cogar lugere
acris illor
cafigando.

F. Det. 19. 15.
Matt. 18. 16.
Joan. 8. 17.
Dab. 10. 28.

G. sed expedit
virgo dulci
astream.

H. explorare.
I. n probati
quod reprobi

L. optare.

M. perfutioē

f. pro Mista de
S. Trin.

N. invicem

O. Patri, gloria
meminit omni
sonar.